

Frei Tamás - Pókcsípés

2014 január 05. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

„Nagyon szerettem ?t. Amikor el?ször barátként átölelt, az sosem felejthet? pillanat.”

Fura a világ. Nagyon fura. Annyiszor gondolkodom azon, hogy ahogy halad velünk az élet el?re, szerzünk-e még valódi, igaz barátokat. Nekem az elmúlt tíz évben egyszer, azt hiszem, sikerült. Így hozta a sors és a szerencse.

Karl-Heinznek hívták ?t (sajnos már múlt id?), kalandos élet? német férfi volt Afrikában.

Hat évvel ezel?tt találkoztunk, amikor a Big Brother holland kitalálóival egy tévém?sort fejlesztettünk. Botswanában ismertem meg, ahol a sorozatot forgattuk. Évtizedek óta regények lapjaira ill? kalandorként élt, széles látókör?, elképeszt?en érdekes és er?s ember volt. Er?s lélekben, szívben, szorgalomban, kitartásban.

Karl-Heinz harminc év alatt sem vesztette el a szívét Afrikában (pedig ott aztán könny?, Magyarországon pedig igenis nehéz, akármit is gondolnak nagyon-nagyon sokan). Értette, tisztán értette és érezte a világot, azt az ominózus harmadikat. Amellyel kapcsolatban oly sokan ámítják magukat, hogy a harmadik világ az els?t?l lett olyan, mint amilyen, vagy, hogy az els? világ a harmadiktól olyan, mint amilyen, vagy hogy nincs is összefüggés a kett? között, mert messze van t?lünk, és így tovább. Nem pedig, hogy az egész egy nagy kék pont, benne mi magunk, és „t?lünk ilyen”, mondta mindig Karl-Heinz, a világot éppen olyannak látjuk, mint amilyenek mi magunk vagyunk.

Békésnek és érdekesnek a békés lelk?ek. Dühödt, igazságtalan borzalomnak, tele „emberállatokkal” a mindenen felháborodók. Az elégedetlenek, akik persze valahol mélyen saját magukkal elégedetlenek. Tulajdonképpen a saját kudarcaikra haragszanak.

Afrikában, ahol közelebb a természet, nagyobb a harc, viszont er?sebb a pionírszellem, ott ezt könnyebb megérteni.

Karl-Heinz egyetlen terepjáróval kezdte három évtizede, háborús frontvonalakon vitt keresztül kalandvágyó turistákat. Ebb?l élt. Ismerte Afrikát, ismerte a negyven kilométerenként változó népeket, a ritmust, az emberi frekvenciát. A sors kezét, amely ott bármikor lecsaphat. És le is csap, könyörtelenül.

Pár nappal ezel?tt ?rá!

Szeptemberben forgattunk együtt, akkor jártam legutóbb Botswanában. Egy újabb ország készítette a „Sztárok a fejükre estek”-et, ? volt az afrikai mindenesünk. Vitte keresztül a kényesked? európaiakat az életen. A s?r? töményen, a megvilágosodás hetein.

Nagyon szerettem ?t. Amikor el?ször barátként átölelt, az sosem felejthet? pillanat.

Megcsípte egy pók. Kicsit megdagadt a keze, de nem vette komolyan. Mire rábeszéltük, hogy vegyen be antibiotikumot, már kés? volt. Utólag tudjuk, hogy kés?.

Meggyógyult a kéz, de elfáradt a test. Három hónapot lappangott benne a pókméreg, látható jelek nélkül. Aztán egyszer csak megtámadta a máját, a veséjét, a tüdejét. Amikor repül?vel kórházba vitték december elején, már összeomlóban volt a légzése.

Egy pók!

Karácsony el?tt az életéért küzdöttek, most pedig jött a hír, hogy meghalt.

„Sounds like a plan (úgy hangzik, mint egy terv), Tamás” – mondta mindig, amikor felvetettem neki egy ötletet, de ? jelezni akarta barátságosan, hogy a sors, az élet, a rajtunk felül álló er?k majd úgyis másképp rendezik. Felesleges tervezni, er?sen törekedni, mert majd úgyis jön… egy pók…

Nem volt még 60 éves, bár 150-et élt. Élvezte, tudom, hogy nagyon élvezte!

Frei Tamás - metropol

Kapcsolódó cikkek:

Boldogságunk els? hete

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló